

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

33. An si quis habuit, v. g. licentia[m] celebrandi in Oratorio privato domus
suæ in civitate Panormi, possit uti hac privilegio, si transferat domicilium
Messanæ? Et an sub nomine familiae in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

6. Respondeo secundò, quamvis hoc priuilegium personale existimetur à nobis, personalitas tamen non debet ita solitarie sumi in ratione obiecti mouentis Pontificem ad priuilegium concedendum, vt etiam non includat commemorationem in loco; licet iste vel alius locus, iuxta hanc sententiam materialiter se habeat; atque adeo obiectum adæquatum, & motiuum sit totum hoc nempe persona ipsa, non vt sic, sed vt commemorans, & ideo si ipse priuilegiatus per modum transitus reperitur in aliquo loco, vel ad breue tempus, itavt nequeat dici ibi ligere domicilium, deferendo priorem locum, nequaquam poterit Oratorium in tali loco erigere, quia breui tempore aliquis diuertens è proprio domicilio ad illud reuertens, moraliter non censetur esse in loco, ad quem diuertit, vt variis iuribus, & multorum sententia probat Sanchez lib. 2. de matrim. dist. 18. num. 6. in probatione 4. vt sic enim seculares se habent vt Episcopi, qui de iure communi possunt vbiicumque existunt celebrare, vel coram ipsis celebrare facere in proprio palatio: hoc autem nemo dixit. Hucusque Pater Bardi.

Ex quibus patet responsio ad argumenta Patris Pasqualigi, & firma remanet sententia negatiua quam ego olim docui.

RESOL. XXXIII.

An si quis habuit, v.g. licentiam celebrandi in Oratorio priuato domus sue in Ciuitate Panormi, possit vti hoc priuilegio, si transferat domicilium Messana?

Et an sub nomine familie in prefatis Indultis & licentiis posita veniat maritus, vxor, filij, & filia, atque etiam natus habitans in eadem domo, & commensales, sicut omnes serui, & serua commensales, qui in ministerio eiusdem familie sunt? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Refol. 208.

Sup. hoc in Ref. seq. & in tom. 2. tit. 1. Ref. 5. §. vii.

§. 1. **H**ic casus est multum practicabilis, & negatiue videtur respondendum; quia rescriptum Pontificum asserit, quod Missa celebratur in domo ciuitatis Panormi: ergo non potest celebrari in domo ciuitatis Messana, nam alias dicta verba nihil operarentur: vide cap. commissis, §. porro, de elect. in 6. & l. bones, §. hoc sermone, ff. de verb. signif.

Sup. hoc in Ref. 1. not. praterit, §. 1. post med. vers. Igitur, & infr. in Ref. 37. §. 1.

2. Verum opinio affirmatiua probabilissima mihi videtur, quod docet nouissimè Antonius Nouarius in summa Bullarum, tit. de Oratoris priuatis, num. 6. & Megalius ver. resolut. tom. 2. resolut. 67. per totam, quia hoc non est priuilegium locale, sed personale; vnde finitur morte illius, cui talis licentia concessa fuit; ergo in quocumque loco quis habitauerit, poterit sibi facere Missam celebrare, cum licentia tamen Ordinarij & seruatis seruandis in concessione. Ad argumentum vero contrarium respondeo, illa verba non esse apposita dispositiue, sed demonstratiue; & verba quæ tantum causa demonstrationis apponuntur, nihil operantur, cum demonstrant habitationem; vt rectè obseruat Crauetta consil. 86. n. 11. ergo, &c. Adde, quod in dubio verba accipienda sunt demonstratiue, non autem taxatiue, aut limitatiue, vt declarauit Sacra Rota in vna Squillacensi die 4. Martij 1616. coram Reuerendissimo Martino Andrea decis. 34. num. 7. ex doctrina Bartol. in l. cum pater, §. mensa, num. 8. ff. de legat. 2. Decio consil. 183. n. 1. ver. & ad hoc facit, & consil. 468. num. 3. Crauetta consil. 301. num. 3. Cephalus consil. 13. num. 37.

Sup. hoc in Ref. seq. §. Nec obstat.

3. Notandum est tamen hic obiter cum supradictis Doctoribus, sub nomine familie in prefatis licentiis posita venire maritum & vxorem, filios & filias, ac etiam natus habitantem in eadem domo, & commensales; sicut & omnes serui, & serua commensales, qui in ministerio eiusdem familie sunt.

Sup. hoc inf. in Ref. 41. & quamuis pro Crucia-

§. 1. **H**ic casus est multum practicabilis, & negatiue videtur respondendum; quia rescriptum Pontificum asserit, quod Missa celebratur in domo ciuitatis Panormi: ergo non potest celebrari in domo ciuitatis Messana, nam alias dicta verba nihil operarentur: vide cap. commissis, §. porro, de elect. in 6. & l. bones, §. hoc sermone, ff. de verb. signif.

falem; sicut & omnes seruos, & seruas commensales, qui in ministerio eiusdem familie sunt.

RESOL. XXXIV.

An Oratoria priuata vbiq; suffragentur priuilegiato? Et cursim probatur, quod sicut cessante omnino causa priuilegiij ipsum cessat, sic perseverante causa eius concessionis, ipsa perseverat, licet alia circumstantia mutentur. Ex p. 9. tit. 1. Ref. 7.

§. 1. **V**t si, v.g. in facultate celebrandi Sacrum in priuata domo Oratorio assignetur Ciuitas, possit priuilegiatus extra illam priuilegio vti. Et affirmatiuam sententiam contra Merollam ego olim docui, quam me citato, nunc docet Quintanadu in Theol. mor. tom. 1. tract. 7. sing. 31. per tot. Probatur ait, Primo, quia hoc est priuilegium personale, si enim hoc, vt desinitur ab vtriusque Iuris DD. illud est, quod conceditur immediate persone ratione sui, vt ex l. Priuilegium, ff. de reg. iur. docent Suar. lib. 8. c. 3. n. 3. Azor. 1. p. lib. 5. c. 12. q. 6. Bonac. de priu. p. 2. prop. 2. n. 6. Salas de leg. disp. 20. sect. 17. n. 124. & est communis DD. quis dubitet hoc personale esse, cum dicat Nannius: Tuae spirituali consulationi consulere, & reque specialis gratia favore prospiciuolente? Et vt notat Bonac. sup. p. 8. §. 1. n. 3. cum nomen, & cognomen priuilegiati ex priuilegio nominatur, sicut in hoc accidit, hoc omnino personale est. Igitur, si personale est priuilegium hoc, personam semper sequitur, & cum eadem perseverat, & extinguitur, vt constat ex c. Priuilegium, & ibi DD. de reg. iur. in 6. statuitur, Tiraquel. de retr. lig. §. 2. Menoch. consil. 123. n. 2. Tullch. tom. 6. l. Priu. concl. 746. Cardof. prax. Indic. & Admo. verb. Priu. n. 4. Marc. Ant. ver. l. 1. ref. 109. n. 6. Suar. Salas, Azor. & Bonac. sup. ac est communis. A contrario, si non personale, sed locale foret, semper in domo eius Oppidi posset celebrari, siue nobilis, siue ignobilis, siue sanus, siue infirmus habitarent in ea: quod absurdissimum, & contra Praxim omnino est.

2. Probatur Secundò, quia sicut cessante omnino causa priuilegiij, ipsum cessat, vt probant Azor. lib. 7. cap. 22. q. 14. Sanc. lib. 8. de matr. disp. 30. n. 16. Bonac. p. 8. §. 2. n. 4. & alij; sic perseverante causa eius concessionis, ipsa perseverat: licet alia circumstantia mutentur. Causa autem fuit generis nobilitas, & valeret infirma, vt exprimit Indultum, non autem habitatio in tali Oppido: ergo etiam cessante hac, illa non cessabit. Sicut si Petro existenti Hispani dispensatio in ieiunio, lacte iciniis, aut recitatione Horarum, concederetur ob debilem valetudinem, vel cum eo dispenseret Pontifex in tertio gradu affinitatis ad contrahendum cum Maria quantumvis illi existenti Hispani Indultum concedi assereret, vel Vicario Hispanensi de causis dispensationis cognoscendum committeretur: quis dubitet, si domicilium Cordubam transferat Petrus, noua illam ad hæc non indigere dispensatione? Sic DD. Guttier. Salas, Angel. Sylu. & alij apud Bonac. de dispens. p. 10. §. 1. prop. 3. n. 5. & 9. Et hæc omnia docet Pellizz. in Man. Reg. tom. 2. tract. 8. cap. 2. sect. 2. n. 152. & me citato, Barbol. de iur. Ecc. lib. 2. c. 8. n. 16. & me citato, Auerfam de Sacram. Euch. q. 11. sect. 14. §. 6. Vnde sententia Merolla nullum vsque adhuc habet Authorem meum autem sententiam, præter Nouar. & Megal. reuertit Quintaduenas, Pellizzar. Auerfa, & Barbola. Nullum itaque Doctorem in sui fauorem habet Merolla: ego verò sex.

3. Nec obstant, vt alibi dixi, verba Pontificis apponi solita in Breuibus, v.g. Vt in priuato Domus sua Ciuitatis Panormi Oratorio, &c. nam dicta verba non ponuntur taxatiue, sed demonstratiue, vt in simili casu notauit nouissimi